

Nummer van het vonnis: 638
 Nummer van het parket: BG.L9.8013-03
 Nummer van het repertorium: 639

BEROEP

door

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer,
 zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis
 uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie
 tegen:

1. _____, geboren te _____ op _____
 metselaar, wonende te _____

2. _____, geboren te _____ op _____
 begeleidster schoolbus, wonende te _____

beiden vertegenwoordigd door meester _____, adv. te _____

*beide verw. op 23/08/07
 stelt de auto van de
 beide o.d. herstel-
 vordering*

OT:-

Verdacht van :

DE EERSTE EN DE TWEEDE :

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigin-

gen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu :

op het terrein gelegen te

ten kadaster gekend onder

in eigendom toebehorende aan

geboren te

op

wonende te

en

geboren te

op

wonende te

- bouwen duivenhok

- bouwen toegangsmuur van 7,5 m lengte en 1,60 m hoogte aan beide zijden van toegangspoort

- aanleggen visvijver van 30 m x 20 m

- bouwen berging in garage van 8 m x 6 m

te in de loop van 2001 ;

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

BEOORDELING

Naar aanleiding van andere feiten werd op het erf van beklaagden vastgesteld dat zij diverse bouwmisdrijven gepleegd hadden. Met name hadden zij zonder voorafgaandelijke bouwvergunning een duivenhok opgetrokken; er was een toegangsmuur van telkens 7,5 meter lengte en 1,60 meter hoogte gebouwd aan beide zijden van de toegangspoort; er was een visvijver aangelegd van 30 x 20 meter en er werd een berging in garage gebouwd van 8 X 6 meter. Tevens was er een aarden berm opgeworpen met de uitgegraven aarde van de visput.

Op 10 maart 2004 leidde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering in.

Nadat beklaagden geconfronteerd werden met de herstellvordering, gingen ze over tot verwijdering van de bermen (zie stuk 32 straf dossier). De andere bouwmisdrijven werden ongemoeid gelaten. Het duivenhok kon niet geregulariseerd worden.

Beklaagden werden gedagvaard voor de aangehaalde bouwinbreuken (met uitzondering van de bermen).

Zij betwisten de telastleggingen niet en ze vragen een milde toepassing van de strafwet.

Nopens de herstelmaatregel worden allerhande verweermiddelen opgeworpen.

De telastlegging komt bewezen voor in hoofde van beklaagden. Zij hebben een blanco strafregister. Beklaagden waren niet bereid om vrijwillig gevolg te geven aan de gevorderde herstelmaatregel, behalve dan voor wat betreft de bermen.

Anders dan hetgeen beklaagden aanvoeren, betreffen het flagrante inbreuken van een aanzienlijke omvang, zoals uit het geïllustreerd straf dossier naar voren komt.

Navolgende geldboeten komt gepast voor om betrokkenen aan te zetten tot meer respect voor de voorschriften inzake stedenbouw.

De feiten werden gepleegd vóór 01 januari 2002 waarbij ingevolge artikel 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 de huidige bestraffing een zwaardere bestraffing uitmaakt zodat bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf dient te worden toegepast, namelijk door de uit te spreken geldboete te delen door 40,3399 waarbij alsdan de opdecimes geldend op de datum van de feiten dienen te worden gerekend.

Beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en beterschap kan in zijn hoofde verhoopt worden, zodat in toepassing van artikel 8, § 1 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd, uitstel van tenuitvoerlegging kan toegestaan worden in de mate zoals hierna verder bepaald.

De herstellvordering is in staat van wijzen, zodat er geen aanleiding is om dit aspect van de zaak af te splitsen. Het herstel in de vorige staat komt niet onredelijk voor en deze maatregel dient best de goede ruimtelijke ordening. De Rechtbank is voldoende ingelicht zodat er geen behoefte is aan het advies van de Hoge Raad voor het herstelbeleid.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand is de enige maatregel die leidt tot het volledig wegnemen van de fysische gevolgen van het schadeverwekkend bouwmisdrijf. Enkel deze maatregel herstelt de legaliteit en de door het misdrijf veroorzaakte krenking van het algemeen belang. Het herstel in de vorige staat geldt van nature als regel, waarop de andere herstelmaatregelen te beschouwen zijn als uitzondering (vergeleijk: Vansant, Paul, *"De herstelmaatregel in het Vlaams decreet ruimtelijke ordening"*, Kluwer, 2006, 348-349).

Verder dient rekening te worden gehouden met de regularisatievergunning die bekomen werd voor de garage en met de omstandigheid dat de berm door beklaagden verwijderd werd, feit waarvoor zij overigens niet vervolgd worden.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
2, 40, 50, 66, 100 van het Strafwetboek;
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;
162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd;

1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd.
2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
en de hiervoor vermelde artikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de tenlastelegging bewezen in hoofde van beide gedaagden en veroordeelt hen uit dien hoofde:

- de eerste gedaagde tot een geldboete van 200/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig decimen verhoogd wordt en aldus gebracht op $(200 : 40,3399 \times 200 =) 991,57$ euro.

- de tweede gedaagde tot een geldboete van 200/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig decimen verhoogd wordt en aldus gebracht op $(200 : 40,3399 \times 200 =) 991,57$ euro.

Verwijst de veroordeelden solidair tot het betalen van de gedingkosten, in het geheel begroot op 53,17 euro, en elk tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboetes zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens twee maanden.

De Rechtbank stelt vast dat de veroordeelden nog geen veroordeling hebben opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van drie jaar voor wat betreft de helft van de uitgesproken geldboetes en de telkens erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdfstraf elk een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimen = elk 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Wijst de herstellvordering af in de mate dat ze betrekking heeft op het afgraven van de berm (van circa 1,2 meter hoog over een afstand van circa 90 meter en het nivelleren van het terrein) en in de mate dat ze betrekking heeft op het afbreken van de berging-garage welke zich bevindt op een andere plaats dan voorzien op het plan.

Verklaart de herstellvordering voor het overige ontvankelijk en gegrond in volgende mate.

Veroordeelt beklaagden in solidum tot herstel in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert:

- het afbreken van het duivenhok;
- het afbreken van de twee muren aan de toegangspoort, elk circa 7,5 meter lang en 1,60 meter hoog;
- het dempen van de vijver van circa 30 meter x 20 meter (volgens beklaagden met een oppervlakte van 163 vierkante meter);
- verwijdering van alle gesloopte materiaal en herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand;

Bepaalt de termijn voor het herstel op zes maanden, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 50,00 euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen, met een maximum bedrag van 50.000,00 euro.

Beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambts-halve in de uitvoering van de herstelmaatregelen kan voorzien voor het geval dat de plaats niet binnen de gestelde termijn in de vorige staat hersteld wordt.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dertien maart tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

eerste substituut- procureur des Konings;
griffier.

De griffier,

De Voorzitter,